

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 7522/2022
14.09.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против противника предлагача ЈП „Путеви Србије“, ради одређивања накнаде за експроприсане непокретности, одлучујући о ревизији противника предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 504/22 од 24.02.2022. године, у седници одржаној 14.09.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 504/22 од 24.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија противника предлагача, изјављена против решења Вишег суда у Ваљеву Гж 504/22 од 24.02.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву Р1 82/20 од 10.11.2021. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсано земљиште и то кп. бр. .. КО ..., површине 0.20.74 ха уписано у лист непокретности број .. КО ..., којим је предлагачу признато право на новчану накнаду делимичним решењем Градске управе Града Ваљева, Одељење за имовинске послове и општу управу бр. 465-69/2020-08 од 16.09.2020. године по цени од 1.200,00 динара/м², што за површину ове парцеле износи 2.488.800,00 динара, као и новчана накнада на име биљних култура у износу од 24.251,20 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име новчане накнаде за експроприсано земљиште кп. бр. .. КО ..., површине 0.20.74 ха уписано у лист непокретности број .. КО ... исплати 2.488.800,00 динара, са законском затезном каматом од 10.11.2021. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу на име накнаде за биљне културе исплати 24.251,20 динара са законском затезном каматом од 10.11.2021. године до исплате. Четвртим ставом изреке, обавезан је противник предлагача да

предлагачу на име трошкова поступка исплати 187.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 504/22 од 24.02.2022. године, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и првостепено решење потврђено.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Предлагач је поднео одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20) , прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија (став 2.).

Поступајући на основу наведене законске одредбе, Врховни суд је закључио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спорно правно питање није од општег интереса, већ је везано за конкретну чињеничну понуду и решење спорног правног односа, тако што је утврђено да је планским документом извршена промена намене из пољопривредног у градско грађевинско земљиште, те да ова промена није евидентирана у катастру непокретности приликом експропријације земљишта. Тржишна вредност непокретности утврђена је на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за градско грађевинско земљиште израженог у судским одлукама Врховног касационог суда и Уставног суда, по којима суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом Пореске управе већ је вештачењем, као доказним средством предвиђеним Законом о парничном поступку, висина накнаде одређена применом тржишне вредности експрописане непокретности. Одлуке ревизијског суда и правноснажне одлуке другостепених судова, којима је другачије одлучено о истом правном питању, а на које се противник предлагача позива у ревизији, без утицаја су на другачије одлучивање, јер одлука у споровима са оваквим захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, те се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари.

Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско првим споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску

противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет предлогом за одређивање накнаде за експроприсану непокреност поднетим 25.09.2020. године, а вредност предмета спора је 2.513.051,20 динара.

Како вредност побијаног дела правноснажног решења не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења предлога, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена у смислу члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези члана 154. став 1. ЗПП, Врховни суд је одбио захтев предлагача за накнаду трошкова одговора на ревизију јер то нису трошкови потребни за вођење овог поступка.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић